

Stanisław Tabaczyński, Paolo Peduto, Pasquale Natella, Bogdan Kowalczyk, Witold Hensel, Nicol Cilento

Civita Di Ogliara (Włochy), prowincja Avellino

Informator Archeologiczny : badania 9, 308-309

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nictwo wczesnej epoki żelaza, okresu kolonizacji greckiej oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe prowadzono na dwóch stanowiskach: "Orto della Mennola" w północnej, najniższej części wczesnośredniowiecznego miasta, w sąsiedztwie głównej bramy i głównego szlaku komunikacji wewnętrznej, oraz "Sagrato" na zachód od sanktuarium Madonna del Granato.

W pierwszym z nich zbadano 6 działek eksplorując warstwy osadnicze, w których najstarsze sięgają okresu kolonizacji greckiej, a najmłodsze - późnego średniowiecza. Zlokalizowano tu ponadto oraz odkryto fragmenty murów należących do budowli średniowiecznej o charakterze sakralnym oraz związane z nią wielofazowe cmentarzysko szkieletowe. Odsłonięto dalsze partie umocnień obronnych miasta średniowiecznego. Odkryto także fragmenty starszej fazy konstrukcji obronnych. Z elementów zabudowy wewnętrznej na szczególną uwagę zasługują ślady drewnianej budowy szypów, związanej z pracownią metalurgiczną, należącą do najstarszej fazy osadnictwa wczesnośredniowiecznego w tym rejonie.

Na stanowisku "Sagrato" eksplorowano warstwy osadnicze w obrębie 5 działek odkrywając fundamenty złożonego wielofazowego zespołu architektonicznego, związanego zapewne z siedzibą biskupią w Capaccio.

Na obu stanowiskach zainwentaryzowano liczne zespoły ceramiki użytkowej w ich pełnym kontekście stratygraficznym oraz inne zabytki, w tym także monety. Pobrano również liczne próbki do badań specjalistycznych. Materiały te, ze względu na obfitość występowania, bogatą stratygrafię stanowiska oraz ściśle powiązania z kolejnymi fazami osadniczymi mają szczególne walory poznawcze w badaniach nad rozwojem osadnictwa oraz kształtowaniem się najstarszych ośrodków wczesnomiejskich na terenie średniowiecznej Kampanii.

CIVITA DI OGLIARA /Włochy/
prowincja Avellino

In stytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie,
Istituto di Filologia e Storia
Medievale Uniwersytetu
w Salerno

Badania prowadzili doc.dr Stanisław Tabaczyński oraz dr Paolo Peduto przy współudziale dr Pasquale Natella i Bogdana Kowalczyka pod kierownictwem prof. dr Witolda Hensla i prof.dr Nicola Cilento. Finansował Uniwersytet w Salerno. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne.

Przeprowadzono badania sondażowe w obrębie murów obronnych

w Civita di Ogliara. Stanowią one jeden z największych i najlepiej zachowanych wczesnośredniowiecznych obiektów obronnych w południowych Włoszech. Wykonano 8 sondażów rozpoznawczych, zlokalizowanych we wschodniej części w rejonie bramy wejściowej oraz w rejonie drugiej bramy, znajdującej się w północnej części obiektu.

Sondaże umożliwiły pełne rozpoznanie stratygrafii osadnictwa w obrębie umocnień obronnych. Stwierdzono ślady osadnictwa prahistorycznego oraz jednofazowy poziom osadniczy z wczesnego średniowiecza, wiążący się z okresem funkcjonowania umocnień obronnych. Ślady późniejszej działalności ludzkiej są znikome. Bogaciej reprezentowana jest jedynie faza osadnictwa nowożytnego z okresu, kiedy obiekt eksploatowany był jako teren uprawny.

Uzyskane materiały, głównie ceramiczne, umożliwiają datowanie umocnień obronnych na okres wczesnego średniowiecza, eliminując istniejące w literaturze hipotezy o wczesnym, preklasycznym lub rzymskim ich pochodzeniu.

Przeprowadzono także, we współpracy z Politechniką w Neapolu, badania geofizyczne, dzięki którym udało się ściśle zlokalizować cmentarzysko związane najprawdopodobniej z okresem funkcjonowania murów obronnych w Civita.

COTTBUS i HERZBERG /NRD/

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadzili dr hab. Kazimierz Bielenin /Muzeum Archeologiczne w Krakowie/, dr Jacek Przański /IHKM PAN/, mgr Andrzej Iciek, mgr inż. N. Bochnia, mgr inż. Jacek Grodnicki /wszyscy z PPG w Warszawie/, dr Günter Wetzel /Muzeum w Poczdamie/. Finansowały: Muzeum Prehistoryczne w Poczdamie i IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Dymarki z okresu wpływów rzymskich.

Badania archeologiczno-geofizyczne zostały przeprowadzone na zaproszenie Muzeum Prehistorycznego w Poczdamie. Zadaniem było rozpoznanie stanowisk żuźla żelazistego występującego w Okręgu Cottbus i Herzberg.

Badania prowadzono metodami geofizycznymi i archeologicznymi. Przeprowadzono rejestrację stanowisk żuźla żelazistego w Bahren, okręg Cottbus, gdzie odkryto 12 stanowisk żuźla. Na trzech z nich / nr 1,2,9/